

Îsal jî Roja Aştiyê hat, lê mixabin hêj di gellek welatên cîhanê de, şer, pevçûn û alozî dom dike. Li Kurdistanê, zilm, zordarî û siyasatên asîmîlekirin û jinavbirinê ji aliyê dewletên dagirker ve her dimeşin. Gelê Kurd îsal jî Roja Aştiyê bi xemgînî û dîlşikestî û bi êş û eleman re pîroz kir. Roja Aştiyê pîroz be. Bi hêviya cihgîrbûna aşî, aramî û tebahiyê li seranserî cîhanê.
Desteya Weşana Agirî.

Girtiyên Siyasî Ên Kurd Di Girtîgehên Komara Îslamî A Îranê De Dest Dan:

GIREVA BÎRÇÎBÛNÊ

► Girtiyên siyasî û ramanê û çalakên sîvîl ên Kurd di gişt girtîgehên Îranê de, bi derkirina daxuyaniyekê, ji roja duşem, 25'ê Tebaxa 2008'an, bi awayekî seranserî dest dan gireva birçîbûnê.

Zêdetirî 100 girtiyên siyasî ên Kurd tevî gireva han birçîbûnê bûne û dixwazin bi wê helwesta xwe, bala cîhanê bikşînin ser pêvajoya xurt û sistematîk a binpêkirina mafê mirovan li Îranê, nemaze zext û givaşên ser çalakên sîvîl û siyasî ên Kurd.

Zîndaniyên siyasî ên Kurd di daxuyaniya han de ragihandine ku gireva han bona pirotokirina desthilatê û agahdakirina raya giştî ji rewşa girtîgehên û zîndaniyên siyasî û sîvîl yê Kurd hatiye rêxistin.

Dom:rûpela 2

Xelkê Mehabadê Di Meşekê De, Piştewaniya Xwe Ji Gireva Girtiyên Siyasî Yê Kurd Diyar Kirin

► Komîteya piştewanîkirin ji girevgirtina çalakên siyasî û sîvîl yê Kurd, ragihand ku roja şemî, 30.08.2008'an, xelkê bajarê Mehabadê, bi armanca diyarkirina nerazîbûna xwe derheq hebûna zext û givaşan li ser girtiyên Kurd û piştewanîkirin ji gireva birçîbûna zîndaniyên siyasî û sîvîl yê Kurd, gişt dukan û bazarên xwe heya demjimêr 11'ê sibê daxistin.

Her wiha seet 9:20 sibê, xelkê bajarê Mehabadê, di meşeke nerazîbûnê de li hember Dadgeha Şoreşa Îslamî a vî bajarî civiyan.

Her çend ku hêzên rejîmê jî li hember Dadgeha Şoreşê amade bûn û gefa kontrolkirin, wênegirtin û binçavkirinê li xelkê dikirin, lê xelkê welatparêz yê bajarê Mehabadê, meşa xwe tîk nedan û dengê xwe yê nerazîbûnê gihandin desthilatdarên rejîma Komara Îslamî a Îranê.

Her wiha malbatên girtiyên siyasî di daxuyaniyekê de, daxwaz ji hemû çîn û qatên xelkê bajarê Sine kirin ku roja duşem, 1'ê Îlona 2008'an, ku hevberî Roja Cîhanî ya Aştiyê ye, li hember deriyê Dadgeha Şoreşa bajarê Sine bicivin û bi wî awayî nerazîbûna xwe diyar bikin û daxwaza serbestberdana girtiyên siyasî ên Kurd di girtîgehên Komara Îslamî a Îranê de bikin.

Daxuyaniya Deftera Siyasî Ya PDK Îranê Derheq...

2

Kêmkirina Radeya Tundi Yan Tunekirina ...

3

Bizava Siyasî A Kurd Ji Nêrîna Dîroka Siyasî Ve

5

Kuştinên Namûsî Li Îranê

7

Perwerdehiyeke Çawa ?

9

Daxuyaniya Deftera Siyasî Ya PDK Îranê Bi Boneya Gireva Birçîbûnê A Seranserî Ya Girtiyên Siyasî Ên Kurd

H ewelatîyên rêzdar!
Azadîxwazên Îranê!
Kom û komeleyên

**mirovhez ên alîgirê mafê mirovan!
Xelkê xweragir yê Kurdistanê!**

Li gor daxuyaniyekê ku girtiyên siyasî ên Kurd belav kirine, îro, duşem, 25'ê Tebaxa 2008'an, hevberî 4'ê Xermanana sala 1387'an a Rojî, çalakên siyasî yên Kurd di zîndanên rejîma Komara Îslamî li seranserê Îranê de, bi nîşana bêzarî ji rejîmê û gehandina dengê xwe bi raya giştî û kom û komeleyên mirovdost, dest dane girevgirtineke giştî a birçîbûnê.

Wan keç û xortên siyasî ên Kurd di daxuyaniya hejmar 1 a xwe de ku îro duşemê, hate belavkirin, nêrîn, helwêst û armanca xwe bi ronî û eşkere xuya kirine û siyaseta û kiryarên dijî mirovî ên rejîmê rûreş û şermezar kirine.

Di vê derbarê de, PDK Îranê serbarê

piştevanî û piştgirî ji wê gireva nerazîbûnê û xwestek û daxwaziyên wan, silavan ji yek yekê van keç û xortên xweragir û qehreman ên Kurd re dişîne ku girtîgeh jî kirine qadeke din a xebat û berxwedanê li hember dîktatoriye û rêz û hurmetê ji helwêsta biwêr û yekîtiya wan re digire.

Di heman demê de, em daxwazê ji civatên xelkê Kurdistanê, kom û komeleyên mirovhez û alîgirê mafê mirovan dikin ku dengê nerazîbûna çalakên siyasî ên Kurd di girtîxaneyên Îranê de dibihîsin û di wê helwestgirtinê û nîşandana nerazîbûnê de wan bi tenê nehêlin.

Em hêvî dikin navend û kom û komeleyên mirovdost li hundir û derveyî welat bi nîşandana nerazîbûnê li hember liv û tevgeriyana rejîma Komara Îslamî li hember çalakên siyasî ên Kurd, çavniheriyên van girevgirtiyane û xelkê Kurdistanê binin çî.

**Partiya Demokrat ya Kurdistanê
Îranê
Deftera Siyasî
25.08.2008
04.06.1387**

Girtiyên Siyasî Ên Kurd Di Girtîgehên Komara Îslamî A Îranê De Dest Dan:

Gireva Birçîbûnê

Doma rûpela 1

Y ek ji zîndanîyên siyasî û sivil yên Kurd tevî îşarekirin bi zext û givaşên xurt ên desthilatê derheq

zîndanîyên siyasî û sivil yên Kurd û her wiha mehkûmkirina 8 çalakên siyasî yên Kurd bi cezayê îdamê, armancên girevgirtina han bi awayê jêrîn anî berbas:

1- Pejirandina nasnameya sivil û siyasî ya girtiyên Kurd û meşandina liv û tevgerên baş tevî wan ji aliyê desthilatê ve

2- Pêdeçûnkirina dewletê derheq dana îdamên bikom û sekinandina giştî biryarên îdamê li dor girtiyên siyasî yên sivil

3- Dawînan bi îşkence, azar û tevgerên hovane li hember giştî girtiyên

4- Bidawînanîna ferq û cudahiyan derheq giştî girtiyên sivil û siyasî

5- Giştî zîndanên Îranê bê hebûna tu sînorekê, bikevin bin çavdêriya saziyên mafê mirovan di navxwe û derveyî welat de

6- Dezgehên dadwerî ên rejîma Komara Îslamî a Îranê divê di pêxema dabinkirina bingehên mafê mirovan û liberçavgiyê dadmendiyê, reformên bingehîn di yasayên xwe de pêk bîne

Girtiyên siyasî û sivil ragihandin ku dê heya asta mirinê li ser daxwazên xwe îsrarê bikin. Rayeleza (şebeke) Mafê Mirovan li Kurdistanê her wiha ragihand ku niha 8 çalakên sivil û cudabîr yên Kurd bi cezayê îdamê hatine mehkûmkirin ku navhatî ne ji:

1- Ednan Hesenpûr(rojnamevan)

2- Hîwa Botîmar(rojnamevan û çalakê sivil)

3- Enwer Husênpenahî(mamosta)

4- Ferhad Wekilî(çalakê sivil)

5- Ferzad Kemanger(çalakê mafê mirovan û çalakê sivil)

6- Elî Heyderiyân(çalakê sivil)

7- Eerselan Ewliyayî(çalakê sivil)

8- Hebibulah Letîfî(xwendekar û çalakê sivil)

Her wiha ev 7 çalakên Kurd bi cezayên giran hatine mehkûmkirin:

1- Mihemedsidîq Kebûdvend, çalakê mafê mirovan bi 11 sal cezayê zîdana teezîrî hatiye mehkûmkirin

2- Hana Ebdî, çalaka mafê jinan, bi 5 sal cezayê zîdanê û dûrxistinê ji bo Azerbayana Rojhilat hatiye mehkûmkirin

3- Zeyneb Bayezîdî, çalak mafê mirovan, bi 4 sal cezayê zîdana teezîrî û dûrxistinê ji bo bajarê Zencanê hatiye mehkûmkirin

4- Fatime Gofarî, çalaka mafê jinan, bi 18 meh cezayê zîdanê hatiye mehkûmkirin

5- Emîrrîza Erdelan, xwendekar bi yek sal cezayê zîdanê hatiye mehkûmkirin

6- Elî Şakîrî, xwendekarê Kurd, 2 sal û şeş meh girtîgeha teezîrî jê re hatiye birîn

7- Sohrab Celalî, çalakê sivil, niha di halê qetandina cezayê xwe di girtîgeha Kaşmerê de ye.

Her wiha 13 çalakên Kurd yên din di girtîgehê de ne ku tu nûçeyek derheq çarenivîsa wan li berdest nîne

1- Yasi Gulî, çalakê xwendekarî – li benda biryara dadgehê ye-

2- Kawe Cewanmerd, rojnamevan di girtîgeha Meraxê de ye

3- Hidayet Xezalî, çalakê xwendekarî

4- Sebah Nesrî, çalakê xwendekarî

5- Ronak Sefazade, çalak mafê jinan – li benda biryara dadgehê ye-

6- Ares Elayî, bijîşk – çarenivîsa wî ne rohn e-

7- Mesûd Kurdpûr, rojnamevan û çalakê mafê mirovan – di çarenivîseke nerohn de ye-

8- Kamran Elayî, bijîşk, di çarenivîseke nerohn de ye

9- Xidir Resûl Mirwet, xwendekar, çarenivîsa wî hêj nerohn e

10- Salar Yare, xwendekar di çarenivîseke nerohn de ye

11- Ferhad Hacîmîrzayî, çalakê mafê jinan û zarokan di çarenivîseke nerohn de ye

12- Saman Babayî, çalakê sivil û mamostayê Kamyaranê, li halê derbazkirina biryara xwe di girtîgehê de ye

13- Mihemed Kebî, çalakê sivil – di çarenivîseke nerohn de ye.

Kêmkirina Radeya Tundî Yan Heke Çê Be Tunekirina Nexweşiyeke Kurdane

Mistefa Hicrî

Q irar e di rojên 17, 18 û 19'ê meha Çirîya Pêşîn a Îsal de, kongreyek ji bo bas û nîqaşkirin

li ser pirsê Kurd ji nûnerên tim partiyên siyasî ên her çar parçeyên Kurdistanê, kesayetiyên welatparêz ên kurd li tarawge (sîrgûnê), komek akademîsyen û şarezayên pirsê Kurd û Rojava û... bihê lidarxistin.

Heyameke zaf e ku girûpek ji bo çîbicîkirina vê armançê dixe bitin, bi aliyên cuda cuda re pêwendî girtine û hinek amadekarî jê re kirine. Her çiqas meşandina van cure kombûn û civînanê di asteke navneteweyî de, bona bas û nîqaşkirin li ser pirsê siyasî a Kurdan li Hewlêra Paytexta Herêma Kurdistanê, ew nigeraniyê ji me re pêk tîne ku di dema dawî ya lidarxistina wê komcivîna de, bi sedema komplo û pîlan û zext û zora neyarên Kurdan ve hilweşe, lê heke ser bigre jî, renga yekemîn komcivîna ku bi vî awayî li Hewlêrê bibe, di warê siyasî ve, girîngiyek taybet bixwe heye. Şanda nûneriya Partiya Demokrat jî yek ji heyetên beşdar dibe û ji niha ve bona li stûgirtina her êrîkê di vê derbarê de ku dikeve ser milê wê, amadebûn xwe dayiye xuyakirin.

Ewa ku di vê nivîsarê de ez dixwazim binivîsim û min tevî endamên desteya amadekar jî bas kiriye, pêşniyarek e ji bo kêmkirina radeya tundî an heke çê bibe tunekirina nexweşiyeke kurdane ye ku salên dûr û dirêj e berçêla me tev aliyekê girtiye û heta niha jî bi me re ye. Bi salane di nav partiyên Kurdî ên hemû parçeyên Kurdistanê de cudabûn û veqetiyên çê dibin, girûpek an çend kes bi sedemên cur bi cur ji partiyên vediqetin û partiyeke din bi navnîşaneke din pêk tînin, kar û têkoşîna xwe li gor bernamê û siyaseteke nû ku ji xwe re diyarî kirine,

“em hemû wê pîrensîpa nîştîmanî bipejirînin ku niha pey re her girûp û desteyek ku ji partiyeke vediqete, di bin her hêcet û mihaneyekê de be, mafê vê yekê tune be ku ji nav û sembolen partiya eslî mifahê werbigire”

pêşde dibin û awayek ji xebatê bona pêşdebirina doza rewşa û berheq a Kurd digirin pêşberî xwe. Heta vîra bûyer her çiqas ne cihê hezkirin û pêxweşbûna me jî be, lê xweş an nexweş ewa rastiyek e ku di welatên pêşverû û demokratîk de jî diqewime.

Lê qebahet û trajedî demekê çê dibe ku girûpa han ku cuda dibe – ku herdem kêmanî ye – hemû navnîşan û sembolen partiya rasteqîn ku jê veqetiyaye, dagir dibe û ne amade ye di bin naveke din de xebat û têkoşîna xwe bidomîne. Ev rewşê di dîroka gellek patiyên de yê bûye encama wan şerên birakujîyê ku me hemûyan dîtîye û bihîstîye. Ziyana û xesarên mirovî ên van cure cudabûnane hinek caran nêzik xesar û zirarên êrîşên rejîman bo ser xelkê Kurdistanê dibin, lê bêguman pîr caran xesarên hundirîn û tîkildar li hember ew xesarên ku ji aliyê rejîman ve rastî me bûne, zêdetir e. Xwe heke wiha jî nebûye, aliyê kêma bûye sedema vê çendê ku ew du alî li cihê gotûbêjê û alîkariyan li dijî dijminê Kurd ku dijminê hevbeş e, hevdu şikandine, derbasbûniya hevdu tune kirine, heta xala wisa hebûye ku pêwendiya nexweş a navbera wan yê bûye astengê li ser rêya alîkarî û danîna pîlan û projeyên hevbeş di nava partiyên kurdî ên parek ji parçeyên Kurdistanê de.

Pêşniyara min ewa ye:

Yek ji xalên berbas ên ew komcivîna ku li pêşberî me ye, ewa be ku em hemû wê pîrensîpa nîştîmanî bipejirînin ku niha pey re her girûp û desteyek ku ji partiyeke vediqete, di bin her hêcet û mihaneyekê de be, mafê vê yekê tune be ku ji nav û sembolen partiya eslî mifahê werbigire, belkî divê di bin navekê de têkoşîna xwe bidomîne ku bi tevahî tevî nav û nîşanê partiya eslî û sereke cihê be.

Heke girûpa han pêbendê van pîrensîpan nebû:

1. Tu yek ji partiyên parçeyên Kurdistanê, pê re tîkiliyan çê nekin.

2. Tu partiyeke din hevkarîya pere (diravî) bi wan re neke.

Renge di destpêkê de ev pêşniyare weke daxwazeke awarte(îstîsna) were berçav, lê ez erxayîn û piştrast im ku meşandina vê siyasete û îsrarkirin li ser praktîzekerina wê dikare alîkareke baş be ji bo kêmkirina cudabûnan û ziyana û xesarên wan.

Rastiya wê ewa ye ku ji nêrîna hikûmetan ve partiyên Kurdî hemû îlegal (neqanûnî) in, lewra tu mehkemeyekê adilane a bêalî tune ye ku di dema hewce de em penahê jê re bibin û bigihîje dada me. Madem wilo ye, divê em hizr û ramana xwe rohn û zelal bikin, belku ji vê rêyê ve em bikarin ziyana û xesarên nava rêxistinên siyasî bigihîjînin aliyê herê kêma ên wê û hêviyeke nû jî bidin gelê xwe, ew xelkê ku xebat û berxwedana me bona bexteweriya wana ye, me bi cudabûnan û bandorên nedilxwaz ên wan, dilê wan birîndar kiriye û gellek caran jî me ew bêhêvî kirine.

Heke wisa nebe û weke berê her girûpek ku cuda bûye, hemû aliyek di pêşwaziyê de be û ev û ew alîkariya pere (dirav) pê re bikin, li cihê wê yekê xebata partiyên di xizmeta pêşdebirina armançên gel de be û dibe dikandarî û sedem û bingehek ji bo jiyana. Di rastî de ewa ku heta niha hatiye kirin, haydaneke ne rasterast bûye ji bo parçe parçekirina partî û rêxistinên siyasî û bi vî awayî bêhêzkirina wan ku bi şik û guman xwesteka hikûmetên dagirker e û ji bilî wan kes berê wê nadirû.

Bila em hemû bi hev re hêlên sor diyarî bikin û ji wan derbaz nebin.

Jêder: Malpera Sekreterê Giştî yê PDKÎ, www.sikirter.org

“divê em hizr û ramana xwe rohn û zelal bikin, belku ji vê rêyê ve em bikarin ziyana û xesarên nava rêxistinên siyasî bigihîjînin aliyê herê kêma ên wê û hêviyeke nû jî bidin gelê xwe”

Bizava Neteweyî A Kurd Ji Nêrîna Dîroka Siyasî Ve

Beşa 6

Bêhzad Xoşhalî *
Wergeran ji Farsî/ Omîd Esxeran

Ne bêwate ye ji bo kesekê ku di zîndanê de ji dayîk dibe, sirûda Xwedêyan, Hawar, Azadî, Serbestî û azadîxwazî be. Kesek ku li êxsiriyê jidayîk bû, lê azad jiya, bi lehengî û qehremanane berxwe da û di encam de jî, berxwedan li hember zulm û zoriyê ji bo keç û xortên xwe bicî hêla, hetanî demekê ku piştî zêdetirî sed sal berxwedanê, beşek ji Kurdistanê weke herêma Federal bi çîhana îro re da pejirandin û nasand. **Mela Mistefa Barzanî** li gor gotina mamosta Hejar, sembola berxwedan ji bo gihîştin bi azadiyê ye û li gorî gotina Pêşewa Qazî Mihemed jî, sembola şeref, lehengî, camêrî, jêhatîbûn û azadîxwaziyê bû. Bêguman Mela Mistefa Barzanî û exlaqê wî derheq tekezkirin ji bo domandina xebatê di heyamê nêzik sed salan de, yek ji bûyerên bêmînak di dîroka neteweya Kurd de ye.

Kiryar: Bizava Mela Mistefa Barzanî
Sebeb: Mela Mistefa Barzanî, eşîra Barzan û Partiya Demokrat a Kurdistanê

Biya:

A) Dem: Destpêka sedsala bîstan heya niha
B) Cih: Başûrê Kurdistanê di Îraqê de û Herêma Komara Kurdistanê

Alav: Tevera çekdarî, tevera giştî û dîplomasiya siyasî

Armanç: Avakirina dewletek serbixwe li herêmên Kurdakincî di Rojhilata Navîn de

Nîşan: Herêma Barzan li Başûrê Kurdistanê ku ketiye nava herêma federala a Kurdistanê, cihê jiyana eşîra Barzan e. Mezinên Barzan, ji şêxên olî yên Başûrê Kurdistanê û kesayetiyan mezin ên ola Îslamê di herêma han de bûne. Ji ber vê çendê cîgeha olî a mezinên Barzan, hêzek siyasî – olî a bibandor ji bo wan pêk aniye û yek ji sedemên girîng ên beşdariya tevalî a eşîra han di dîroka xebatê de bûye. Herêma Barzan ji wan herêman e ku berî avakirina Îraqê heya desthilatdariya kolonyalîzma Bîrtaniyayê û di encam de pêkanîna çarçoveyek siyasî a bi navê Îraqê ji Kurd, Ereben Sunî û Ereben Şîî, tucar dest ji xebat bona gihîştin bi serxwebûnê hilnegirtine û ji wê demê pey re heya niha aliyê kêma şexsî caran hatiye wêrankirin. Mela Mistefa Barzanî weke rêberên olî yên weke Şêx Ebdulselam û wd, ji salên berê heya ragihandina serxwebûna Îraqê, evraz û nişivên zaf ji bo gihîştin bi azadiyê şopandiyê. Berxwedan di pêkhatiya eşîran li hember kolonyalîzma Bîrtaniyayê, domadina xebatê piştî avakirina dewleta Îraqê, beşdariya berbiçav li Komara Kurdistanê bi rêberiya Pêşewa Qazî Mihemed, derbazkirina qonaxeke dîrxistina bi zorî li Yekîtiya Soviyet a berê, vegeirî ji bo Îraqê û domandina xebata çekdarî û siyasî di çarçoveya Partiya Demokrat a Kurdistanê de, peyman 1975'an a Cezayîrê û qels û jinavbirina hêza çekdarî hetanî sala 1979'an, mirina li sirgûnê û wd..., di encam de

serhildana mezin a sala 1991'an a Başûrê Kurdistanê piştî êrîşa hêzên hevalbend bo ser Îraqê heya ragihandina federalîzma Îraqê di sala 2005'an, minakên baş in bona nîşandana evraz û nişivêna vê xebatê. Herêma Kurdistanê niha di bin desthilatdariya Mesûd Barzanî, kurê Mele Mistefa de ye.

Taybetmendiyên tevgerê:

1- Cur a awayê fikirîna bihêz a olî li cem eşîra Barzan

2- Beşdariya olî - eşîretî li cem Barzaniyan

3- Hêza kevneşopî û karîzmatîk a Mele Mistefa Barzanî

4- Taybetmendiyên coxrafîyayî ên devera Barzan û nebûna derfeta mifahwergirtin bona armançên leşkerî ji bo dewleta Îraqê bona tepeserkirina bizavê

5- Baweriya tewaw a Mele Mistefa Barzanî ji bo bihev re girêdayîbûna pîrsa Kurd li Bakur, Rojhilat û Başûr, bê liberçavgiirtina sînorbendiyên siyasî

6- Hatina bo nava Komara Kurdistanê di sala 1946'an ji bo piştevanî û alîgirîkirin ji Komarê bi rêberiya Pêşewa Qazî Mihemed û hilbijartina wî weke yek ji çar generalên arteşa Kurdistanê

7- Berxwedana çekdarî li hember hêzên arteşa Îranê di serdemê Komarê de

8- Teslîmnebûn li hember hêzên arteşa Îranê û gihîştin bi sînoren Yekîtiya Soviyet a berê

9- Avakirina Partiya Demokrat a Kurdistanê û rêxistina nû a siyasî – leşkerî

10- Domandina xebatê, hevdem tevî çalakîyên dîplomatiyê di dawîya dehsala 50'an a Zayîni de heya dawîya dehsala 70'an

11- Pêkanîna herêma niv otonom li Başûrê Kurdistanê di wê demê de

12- Gotûbêjên siyasî li cem xebata çekdarî tevî dewletên yek li pey hev ên Îraqê

13- Dîplomasiya çalak a navneteweyî û li serveyî wê, mifahwergirtin ji arîşe û pîrsîgîrêkên di pêwendiyên Îran û Îraqê de ji bo baştirkirina çîpiyê xwe û hewl ji bo gihîştin bi armançan

14- Domkirina bi xebatê di heyameke dirêjheyam li Rojhilata Navîn de

15- Ragihandin û pesendkirina Hikûmeta Federal a Kurdistanê tevî Yekîtiya Nîştîmanî a Kurdistanê piştî sala 1991'an û di doma wê de jî guhartina yasaya bingehîn a Îraqê di sala 2005'an ji bo pejirandina federalîzmê di wî welatî de

16- Neteweparêziya Kurdî di heyam teji evraz û nişiv a xebatê de

Mela Mistefa Barzanî piştî hîloşandina Komara Kurdistanê ji aliyê rejîma Îranê ve, hêzên xwe ji Mehabadê heya qiraxên çemê Eres û nêzik sînoren Yekîtiya Soviyet a berê gihand û di encam de neçar bi pejirandina qonaxeke dîrxistina bîzorî bo heyamê 10 salan di welatî de bû. **Meryem Fîroz**, hevji **Nûredîn Kîyanûrî**, Sekreterê Giştî yê Partiya Tûde a Îranê, di yek ji hevpeyvînên xwe de dibêje: "Di nava piraniya rêberên dîrxistî ên çîhanê de ku li Moskovê dîrxistina xwe derbaz dikirin, tenê Mela Mistefa Barzanî mafê penaberiyê wernegirt û debara jiyana xwe ji paqîjkirina heftane a lojmanan (apartiman) li

Moskovê dabîn dikir. Bi nêrîna min, navhatî jêhatîtirîn rêberê siyasî bû ku serbarê pêşniyarên bêmînak ên Rûsan, tewr(heta) yek gav jî ji armançên xwe

* Iêkolînan û nivîskarekî ciwan yê Rojhilatê Kurdistanê

dûr neket".

Mela Mistefa piştî guherîna hikûmetê li Îraqê di dawîya dehsala 50'an a Zayîni de, vegeirî Îraqê û rolê siyasî yê xwe weke rêberê siyasî li stû girt. Di sala 1966'an de, Celal Talebanî tevî hin endamên din ên Partiya Demokrat a Kurdistanê ji vê partiye veqetiyên û bi ragihandina cudabûna xwe, Yekîtiya Nîştîmanî a Kurdistanê ava kirin. Piştî du partiyan han, anku Partiya Demokrat a Kurdistanê û Yekîtiya Nîştîmanî a Kurdistanê, weke leyîstvanên sereke di qada siyasî a Kurdistanê de li Îraqê, xebata xwe meşandin. Peymana sala 1975'an a di navbera Îraq û Îranê de ku tê de Îranê dev ji piştîgiriya ji Barzanî li hember desthilatdariya wî welatî bi ser çemê Ervendrodê de berdabû, weke mezintirîn derbe ji vê partiye tê hesibandin. **Îsa Pêjman**, eferê ku di navbera Mela Mistefa Barzanî û Şayê Îranê de dixebitî, peyman Cezayîrê weke mezintirîn îxaneta dewletekê ji girûpek xebatkar di heyam dîrokê de dizane, eger çî bixwe jî ifadê bi vê çendê dîke û dibêje: "Me tenê bo heyama sê rojan, alav û hewcehiyên leşkerî liber destê Mela Mistefa û hêzên wî de didanîn, çunku ew ne tenê ji bo Îran û Îraqê, bulku ji bo tevahiya Rojhilata Navîn gefek bû".

Piştî wajokirina peyman 1975'an, hêzên Barzanî hatin bo Îranê û weke kesên dîrxistî li devera Ezmiye a bajarê Kerec û Hemedanê cihgir bûn. Piştî şoreşa gelên Îranê di sala 1979'an û hîloşandina rejîma Pehlewî, Partiya Demokrat a Kurdistanê, di bin navê Qiyadeya Moweqet(Rêberiya Demkî), car din dest bi xebata xwe kir. Mela Mistefa berî wê demê di Şîbata sala 1979'an de, li Amerîkayê çûbû ber dilovaniya Xwedê. Piştî mirina ji nişkê ve a Idrîs Barzanî, Mesûd Barzanî kurê Mela Mistefa Barzanî, dest avête pênasekirinek nû ji partiye û bi berxwedana nêzik 30 salan li hember rejîma Îraqê, di encam de Partiya Demokrat kire yek ji leyîstvanên sereke di pêvajoya hîloşandina rejîma Îraqê û guhartina yasaya bingehîn, bi armanca avakirina sistemeke federal li Îraqê û ragihandina herêma otonom a Kurdistanê. Partiya han yek ji du partiyan sereke li Başûrê Kurdistanê û Îraqê ye ku rêberiya Herêma Federal a Kurdistanê li stûyê serokê vê partiye, Mesûd Barzanî ye. Bizava Barzaniyan, yek ji dirêjtirîn şoreşên çekdarî - siyasî di Rojhilata Navîn û çîhanê de bûye ku niha gihîştîye beşek ji armançên xwe li Başûrê Kurdistanê û Bakurê Îraqê.

Dara Natiq: Rewşa Siyasî A Gelên Îranê û Nexasma Gelê Kurd û Nifşa Ciwan Yê Bûye Goriyên Berjewendiyên Aborî Yên Navbera Wan Dewletan.

Hevpeyvîn: Selîm Zencîrî

Piştî vegeriya ji gera dîplomatîk a xwe ji bo çend welatên Ewropayê, me bi hewce zanî li ser encamên sefera wî hevpeyvînekê bi Sekreterê Giştî yê YCDK Îranê, birêz Dara Natiq, re pêk binin ku eva deqa hevpeyvîna me ye ku dikeve ber çavê we.

Kekê Dara Natiq, vê dawiyê we sefera çend welatên Ewropayê kir, armancên wê

sefera we çi bûn?

Wek hûn dizanin, Yekîtiya Ciwanên Demokrat ên Kurdistana Îranê kariye di wan çend salên derbasbûyî de, bi bihêzkirin û organîzekirina rêxistinên xwe li derveyî welêt û herwiha bi hewl û xebata dîplomasî û bêrawestan ya endam û tagirên Yekîtiya Ciwanan, pêwendiyekî bihêz tevî rêxistin û aliyên cur bi cur ên Rojava çê bikin. Her li ser vê bingehe, di wî heyamê derbasbûyî de, ez wekî berpîrsê Yekîtiya Ciwana bi fermî ji aliyê rêxistina SSU li welatê Swêd û saziya DSU li welatê Danîmarkê û herwiha rêxistina AUF li welatê Norwejê hatme gazîkirin, bo vê çendê ku li nêzîk ve û di asteke giştî de em bi hev re derheq mijarên cur bi cur ên pêwendîdar bi guhartinên cîhanî, herêmî û doza Kurd bi giştî û bi taybetî doza ciwan Kurd bi axivin û nêrîn û dîtinên xwe di vê derheqê de bidne xuyakirin. Herwiha birêvebirina hin civîn û simînaran teşkilatî ji bo endam û komîteyên Yekîtiya Ciwanan di hin welatên Ewropayî de pareke din ji amancên serek yê wê sefera min ji bo derveyî welêt bûn.

Aliyên têkildar yê wan welatên Ewropî çawa pêşwaziya we kirin?

Bê guman aliyên pêwendîdar û cur bi cur ku em bi wan re civiyan, gellek bi germî pêşwazî ji me kirin. Ji ber ku bo cara yekemîn bû ku berpîrsê YCDKÎ ji Kurdistanê bi awayekî fermî serdana derveyî welêt dikir, ji bo wan balkêş bû û lewma gellek sazî û aliyên cur bi cur ên Ewropî û nexasma medyayên ser bi wan welatane bi awayekî fermî em gazî dikirin û dixwastin ku li nêzîk ve û bi zimanê me haydarî rewş û zirûfa niha a herêmî û doza Kurd bi giştî û bi taybetî arîşe û pîrsgirêkên ciwanên Kurd û herwiha rewşa aloz û kirîza xurt ya Îranê bibin.

Di wê seferê de, we çiqas karî rewş û pîrsgirêkên ciwanên Îranê û nemaze yê Kurd bi aliyê Ewropî re bidin nasandin?

Bi giştî di wan hevdiyanane de, me hewl da ku ew zext û givaş û tepeskerkirina netewên bindest yê Îranê û bînpêkirina mafê mirovan, girtin, kuştin, cezakirin û îdama keç û xortên azadîxwaz û mafxwaz yê Îranê, kevirbarankirin û tepeskerkirina jinan, sansor û daxistina rojname û girtina rojnamevanan, qeyrana bêkarî, fesadî, belavkirina madeyên bêhişker û dehan diyardeyên biyom ên civakî ku berhema siyasatên dijî gelî yê Komara Îslamî a Îranê ne û îro rojê gelên Îranê bi giştî û nemaze nifşa ciwan bi wan re berbirû bûye, bidne şirovekirin. Herwisane me zêde tekez li ser vê hindê dikir ku rejîma Komara Îslamî bi hegera meşandina siyasatên îdeolojîk û dijî mirovî ên xwe di asta herêmî û cîhanî de û piştvanîkirin ji girûpên terorîst û binajoxwaz, xebat ji bo bidestxistina çekên etomî, desttêwerdan di nav kar û barê welatên cîran de, guhnedan bi daxwaz û xwastekên civaka navneteweyî mezintirîn gef û asteng in bo ser çihgirkirina aştî û tenahiya cîhanê bi giştî. Her lewma gelên Îranê bi giştî û bi taybetî nifşa ciwan herdem bûne qurbanîyên siyasatên şerxwazane û çewt yê vê rejîmê. Lewma divêt cîhan bi giştî û bi taybetî welatên Ewropayî bi awayekî micid li hember wan pîrsgirêkane bisekine û bi piştvanîkirin

ji xebata azadîxwazane û mafxwazane a gelên Îranê, sistemek azad, û demokratîk û federal di Îranê de ava bikin ku tê de rêz ji mafê tev aliyekê û bi taybetî ciwanan bihê girtin û dawî bi temenê rejîma tepesker û dîktator were anîn.

Ew weke aliyên Ewropî heya çiqas agahdarê rewşa han a ciwanên Îranê û Kurdistanê bûn?

Bi baweriya min, ew gellek bi hûrî haydarî rewşa bînpêkirina mafên mirovan di Îranê de û zext û givaşên ser netewên bindest ên Îranê û bi taybetî siyaseta sistematîk û asîmîlekirina netewa Kurd û mîlîtarîzekirina Kurdistanê û herwisane rewşa xirab a ciwanên Kurd bûn. Lê mixabin ew dewletane serbarê hestkirin bi wan hemû arîşane, pîr caran li ber berjewendiyên aborî yê xwe tevî dewleta Îranê siyaseta bêdengî û be helwestiyê li hember wan hemû arîşane de birêve dibin.

Bo nimûne, perwendeya terorkirina rêber û lehengê aştîxwaz û navdar yê Kurd û Sekreterê Giştî yê PDKÎ, Dr. Qasimlo li ser maseyê gotûbêjê û bi destê dîplomat terorîstên Komara Îslamî li Vîyen, paytexta Otrîşê bû qurbanîyê berjewendiyê aborî yê navbera herdu dewletan û tu dadgehî û lêpîrsînek di vê derheqê de ji aliyê dewleta Otrîşê ve nehate kirin. Bi kurtî, dixwazim bêjim ku cîhan bi giştî gellek baş haydarî rewş û zirûfa tevlihev a civata Îranê ye, lê mixabin gelên Îranê û nexasma gelê Kurd û nifşa ciwan yê

bûye goriyên berjewendiyên aborî yên navbera wan dewletan.

Pêwendiyên we bi giştî bi wan re di çi astekê de ne?

Dikarim bêjim ku bi giştî YCDK Îranê pêwendiyekî gellek baş û bihêz digel rêxistinên taybet bi ciwanan di welatên cur bi cur ên Ewropayî de heye. Em yekemîn rêxistina Kurd a taybet bi ciwanan bûn ku me karî bi xebat û tekoşîna mafxwazane û dîplomasiya xwe bibin endamê fermî yê Rêxistina Cîhanî a Enternasyonala Sosyalîst û herwisane me karî rêyê vekin bona ku rêxistinên din yên Kurd di parçeyên din yê Kurdistanê de bibin endamê vê organîzasyonê. Hewisan em niha endamê rêxistina cîhanî a LNU ne. Bi xweşî ve heya niha me kariye em gellek pirojeyên hevbeş him li Kurdistanê û hem li Ewropa di warê xizmetkirin bi nîfşa ciwan de birêve bibin. Pîrr caran

me bi hev re helwest û daxuyaniyên hevbeş û pêwendîdar bi xebat û tekoşîna herdu aliyan weşandine. Bi giştî pêwendiyên me tevî wan rêxistinên di asteke herî bilind de û li ser bingeha parastina berjewendiyên du aliyan ye.

Ew têtikiliyên we çi tesîrek li ser nasandina û pêşdebirin doza Kurd û bi taybetî ciwanên Kurd hebûye?

YJKÎ kariye di wan çend salên derbasbûyî de, bi endambûn di hin rêxistinên navneteweyî de û bi pêwendîgirtin tevî aliyên cur bi cur ên cîhanî û mîfahwergirtin ji wan tiribûnên cîhanî, hawara mafxwazane a netewa Kurd û dengê azadîxwaz û ziimlêkirî yê keç û xortên Kurd bigehîne guhê cîhanê û bala wan bo aliyê doza berheq ya wan rabîkşînin. Her wisane me hewil daye ku bi bihêzkirina pêwendiyên xwe, herçî qas zêdetir ji bo navneteweyîkirina doza Kurd û bi taybetî ciwanan têtikîşin.

Kekê Dara Natiq, spas ji bo ku te dema xwe bi me re veqetand. Gotina te ya dawiyê?

Ez jî gellek sipas û mandînebûniyê ji we û tev xebatkarên weşana Agirî dikim bo vê derfetê û ji Agirî re jî hêviya temendirêjî û berdewamî di xebatê de dixwazim.

Di dawiyê de daxwazê ji tev keç û xortên me yên azadîxwaz û demokratperwer dikim ku bi jêhelbirina astê hişyariya siyasî û zanistî ya xwe û herwisane bi bihêzkirina seha şoreşvanî û neteweyî di nava civata xelkê Kurdistanê de, di pêxema armancên xwe yên siyasî û neteweyî de, herwek derbasbûyî tekoşîna xwe ya demokrasîxwazî û azadîxwazane bimeşînin.

Şiroveya Peyvên Siyasî

Berhevkar: Omîd Esxeran
omid_anbi@yahoo.com

RADÎKALÎZM

Radîkalîzm ji têtîha latînî a "Radix"ê ku tê wateya bingehê, hatiye wergirtin û bîr û hizra wan kesane ku pûte û girîngiyê didin bingeha mijaran û dijberiyê tevî sekl û metodên berê dikin û her wiha daxwaza

guhartinên bingehîn û bilez di civakê de dikin. Têtîha han berê li Bîrîtaniyê û di nava texa rewşenbîrên patiya Lîberal de ku kesên pêşkevînxwaz û alîgirên rasteqîn ên guhartinan bûn, dihat bikaranîn ku bi vî awayî têtîha Radîkalê di nava wan de belav bû. Di rastî de delîve û derfeta serhildana radîkalîzmê li Bîrîtaniyê vedigere bo vê çendê ku di sedsala 17'an de bas û nîqaseke zaf li ser pirsên cur bu cur ên civakî, aborî û siyasî di nava xelkê wî welatî de belav bibû û ew kesên ku lîberal û alîgirên azadiyê bûn, hin pîlan ji bo hiloşandina sîstema desthilatdariyê di wê demê de darêtin û daxwaza guhartinan di bingehên hikûmeta yasayê û kar û barên olî de, dikirin.

Ji aliyê din ve jî, ji ber ku teoriya fîlosofên wê demê yên weke **Bêntham û Can Stwart Mil** li ser bingeha azadiya aborî û takekesî hatibû danîn, hizr û ramana wan rolek berbiçav di rêxistina bingehên radîkalîzmê de hebû û eva jî bû sedema vê çendê ku hizr û baweriya takekesan jî guhartin bi ser de were û bi vî awayî hêdî hêdî hejmarek zaf ji xelkê rû li radîkalîzmê kirin.

Radîkalên Bîrîtaniyê her ji destpêkê ve beşek bûn ji sermayedarên serbest û azad ku bi tundî dijberiya sîstema heyî a wê demê û bi taybet dîktatorî û şewazên kevin ên Dêrê dikirin û daxwaza guhartinên bilez di destûr û hilbjartinan de, dikirin.

Teoriya radîkalîzma Bîrîtaniyê, hêdî hêdî bandor li ser welatên din û yek ji wan Swîsê danî û eva bû sedem ku radîkalîstên wî welatî guhartinan di destûra welatê xwe de pêk bînin. Li Fransayê jî bi taybet di destpêka komara sêyem de, hejmarek zaf ji xelkê wî welatî bi tundî alîgirî ji radîkalîzmê dikirin û heyamekê jî desthilat di wî welatî de bi destve girtin.

Kesên Marksîst radîkalîzmê weke şewaz û awaya liv û lebata qata borjuwa û sermayedar dizanin û li ser vê baweriyê ne ku rêzbaza han a siyasî jî ji bo dabîn û ewlekirina berjewendiyê wan hatiye pêkanîn. Li gor hizra wan, eva ji ber vê çendê ye ku kesên radîkalîst, her ji destpêkê ve alîgiriya ji daxwazên xwe di çarçoveya bingehên sermayedarî û berjewendiyên takekesî de, dixin rojevê.

Îro rojê têtîha radîkalîzmê ji bo guhartinên giştî û bingehîn jî tê bikaranîn û kesên radîkal daxwaza guhartinên bingehîn û diyarîkirî ji bo baştirkirina rewş û zirûfa aborî û civakî û bîngêha siyasî a şênîyan dikin. Kesên radîkal ji bo dabîn û ewlekirina vîc û berjewendiyê texa xizan û hejar, dijberiyê tevî heyîndar û xwedî cîgehên bilind ên civakî û îmtiyazên wan dikin.

Îro rojê li Amerîkayê peyva radîkalê zêdetir ji bo girûpên Sosyalîst û Komonîst tê bikaranîn, lê li Ewropayê zêdetir ji bo wan girûpan tê bikaranîn ku daxwaza guhartin û çaksaziyan dikin ku zêdetir ji partiyên miyanerew û lîberal ên navîn yên weke Partiya Sosyalîst a Fransayê û Partiya Lîberal a Bîrîtaniyê, pêk hatine.

Her wiha di warê siyasî de li pirraniya herêmên cîhanê de, têtîha radîkalîzmê ji bo girûpên tundrew "Extermists" tê bikaranîn.

Radîkalîzma demokratîk yan jî demokrasîya tundrewane, navê yek ji bizavên hizrî ên siyasî li Bîrîtaniyê ye ku li sedsala 17'an di çarçoveya girûpêkê de xwe rê xist û piştê bi partiya **Lîvîran** "Levellers" binav bû.

Çavkanî:

(Fehengî Ramiyarî Nîga) **Azad Weledbegî**
(Danêşnamêyê Siyasî) **"Political Dictionary"**
Daryûş Aşorî

Kuştinên Namûsî Li Îranê

Hemîd Muxtarî

Salane hezaran jin li seranserê cîhanê di bin navê parastina namûsê de ji aliyê bav, hevjin, bira,

kur û xizm û kes û karên xwe yê nêzik tên kuştin.

Li gor rapora Saziya Nifûsa Cîhanî a ser bi Rêxistina Netewên Yekbûyî, her salê di 14 welatên cîhanê de, 5 hezar jin dibin goriyê parastina namûsê û tên kuştin.

Îran jî yek ji wan welatan tê hesibandin ku tê de cinayetên han bi awayekî berfireh çê dibin.

Her li gor rapora Saziya Nifûsa Cîhanî, %20 ji kuştinên ku di welatê Îranê de diqewimin, namûsî û cinsî ne. Lê piraniya kuştinên han di civakên klasîkî de pêk tînin.

Bo mînak her çar Parêzgehên Kurdistanê, anku Azerbaycana Rojava, Kurdistan, Îlam û Kirmaşan tevî Parêzgeha Xozistanê di vê derheqê de, xwedî pileya yekem in û salane çendîn keç û jin li parêzgehên han di bin navê parastina namûsê de tên kuştin. Her di vê derbarê de em dikarin îşarê bi serjêkirina keçeka kurd a bi navê Firîşte Necatî bi destê bavê wê bikin. Firîşte Necatî, Keça 18 salî, xelkê bajarê Merîwanê, roja 14.08.2008'an bi awayekî hovane bi destê bavê xwe tê serjêkirin. Firîştaya ciwan ku di temenê 14 saliyê de neçar bi zewaca bi zorî dibe û piştê ji hevjinê xwe vediqete û tevî malbata xwe diji. Ji ber dijhevî û nakokiyên li ser wê pirsê, ji aliyê bavê xwe ve bi awayekî hov û nemirovane tê serjêkirin. Yan xwekuştina Azer Ebdî, xelkê bajarê Bane, di çend rojên borî de. Azer Ebdî hez ji xortekî dikir, lê bavê Azerê razî bi zewicîna wê tevî wî xortî nebû, lewra Azer Ebdî di mala xwe de bi tîfinga bavê xwe dawî bi jiyana xwe anî.

Di bin desthilatdariya Komara Îslamî de, dema ji aliyê mêrekî ve tecawuz û êrîş ser jinekê tê kirin û li hember de jin berevaniyê ji xwe dikin û mêt tê kuştin, qanûn jina han bi îdamê mehkûm dike û tu piştgiriya ji wê jinê jî nahê kirin. Nimûneya wan cure jinane di girtîgehên rejîma Komara Îslamî de gellek in.

Ez dixwazim di vê mijarê de sedemên bingehîn ên cinayetên han binim berbas.

Çima divêt civaka me bi vî awayî tevbigere?

Çima dibe hinek mirov bi destê nêziktirîn kes û karên xwe bîn kuştin? Sedemên sereke ên kiryarên han vedigerin ser çî?

Bersiva vê pirsiyarê rasterast me ji bo aliyê ol û deb û edetan paşverû radikêşîne. Deb û edet, girîngtirîn rolê di çêbûna cinayetên han de dilîzin.

Bo mînak, di civakên merserdest de ku Kurdistan Îranê jî (her çar parêzgehên Kurdakincî) yek ji wan civakan tê hesibandin, bawerî eva ye ku mêt desthilatdar û hakim e. Jin divêt di bin

desthilata mêt de be. Ji dîtina mêtên civakên han, jin namûsa malbatê ye. Xelkê civakên han (jin û mêt) weke alavekî cinsî mêtzevî jinê dikin û hemû kesayetiya jinê di pakiya wê de dibînin û ger jinek pakiya xwe ranegire, tê kuştin. Ji aliyekî din ve

rejîma Komara Îslamî a Îranê jî bi pesendkirina yasayên li dijî jinan di xurtbûna cinayetên han de hêsankarî kiriye. Her di vê derheqê de em dikarin îşare bi madeya 630 a Yasaya Cezayên Îslamî bikin. Di vê madeyê de hatiye: Ger mêrek jina xwe tevî kesekî din di halê encamdana pêwendiyên seksî(cotbûnê) de bibîne, mêtê jinê mafê kuştina hevjinê xwe heye û ji aliyê dadgeh ve nahê cezakirin. Yan madeya 220 a Yasayên Cezayên Îslamî, ku dibêje: Ger bav yan bapîrek zarokên xwe bikujî, nahê îdamkirin û bi dana xwînbihayê kesê/a kuştî, dikare serbest were azadkirin. Herwiha di madeyê de din de hatiye: Xwînbihaya jinê nîvya xwînbihaya mêtê ye. Dema ku rejîmek weke Komara Îslamî a Îranê yasayên civakê, li ser bingeha ol, sistemeke eşîrî û deb û edetan paremayî pesend dike, bê şik diyardeyên han de di civakê de xurt bibin.

Gotinek di zanista yasayê de heye ku dibêje: Rola yasayê çêkirina kulturê ye.

Bo mînak, dema ku yasa dibêje niha pey de bikaranîna madeyên sirker qedexe ye, qanûn dixwaze rabigihîne ku ji dîtina min ve, bikaranîna madeyên sirker karekî ne baş e. Lewra ez ne tenê bikaranîna madeyên bêhişker qedexe dikim, belku ezê jê re cezayê jî diyarî bikim. Wê demê mirov dibîne ku di civakê de kulturek ava dibe ku bikaranîna madeyên sirker qedexe dike. Lê dema ku yasa dibêje jiyana mêtan xwedî rêz û hurmet e. Ger kesek mêtêrê bikuje, divêt bê cezakirin, lê bihaya jiyana jinê nîvya bihaya jiyana mêtam e. Yasaya han dibe sebeb ku tund û tûjî li dijî jinan hem di nava malê de û hem di nava civakê de zêdetir bibe. Ev yeka jî dibe sebeb xurtbûna cinayetên weke zarokkuştin û

jinkuştin.

Bona pêşgirtin ji cinayetên weke kuştina jinan û keçan di bin navê parastina namûsê de, divêt di yasayê de guhertin pêk werin. Yanî divêt jin piştevaek hebe ku mixabin tune ye. Divêt di ragihandinên dewletî û ne dewletî de basê cinayetên han bê kirin û bi perwerdekirina xelkê pêşî ji kiryarên han ên hovan bê girtin. Hewce ye ku sazîyên ne dewletî jî bi encamdana karên weke agahdarkirina jinan ji mafê xwe û çawanîya bi destxistina vî mafî û herwiha perwerdekirina xelkê û agahkirina wan ji encamên nerênî ên cinayetên han di civakê de, pêşîya qewimîna diyardeyên han bigirin. Gellek herêmên Îranê weke Kurdistanê, Xozistan û hwd... di feqr û xizaniyê de ne. Feqra aborî jî xizaniyê û jarbûna kulturî bi xwe re tîne û eva jî yek ji sedemên pêkhatina cinayetên han e. Bi pêşesazîkirina herêmên han mirov dikare heya astekê pêşî ji wan cinayetên bigire. Lê gelo bi rastî rejîma Îranê dikare şert û mercên han çî bi çî bike? Rejîmek ku hemû mana xwe di tepeserkirina jinan de dibîne, rejîmek ku bi navê ol dest daye tepesaerkirina jinan, rejîmek ku heta terzê lixwekirinakincên jinan jî diyarî dike, dê çawa bikare bibe piştevanê jinan. Rejîmek ku mafê netewî red dike, dê çawa dest bide pişesazîkirina herêmên weke Kurdistan, Xozistan û hwd....

Tenê rêçareya pêşgirtin ji cinayetên han, avabûna sistemeke demokratîk di Îranê de ye. Sistemek ku yasaya bingehîn a wê li ser rîşal û biaxa wekhevî, dad, cudahiya ol ji dewletê, dabînbûna mafên hemû çîn û qatên civakê bê tu ferq û cudahiya ava be.

13 Kesên Din Li Îranê Hatin Îdamkirin

Li gor agahiyên Ajansa Nûçeyan ya Frasnayê, 5 hevvelatîyên din ku di nava

wan de ciwanekî 20 salî bi navê **Riza Hicazî** jî dihat dîtin, hatin îdamkirin.

Emrê Riza Hicazî, li dema encamdana tawanê, tenê 15 sal bûye. Saziya Efûya Navneteweyî bi belavkirina daxuyaniyekê îdamkirina navhatî rûreş û pirotesto kir.

Mihemed Mistefayî, parêzerê Riza Hicazî, eşkere kir ku roja sêşem,

19.08.2008'an, girtiyekî bêtawan bi navê Esxer Îsmailî jî hate dardekirin. Navhatî bi buxtana tecawoza bi zorî bo ser jinekê bi cezayê îdamê hatibû mehkûmkirin, lê berî çibicîbûna qirara îdama Esxer, roh bibû ku navhatî bêtawan e.

Her wiha dadgeha Komara Îslamî a Îranê li parêzgeha Xorasana Başûr ragihand, seba biryarê Dadgeha Şoreşa Îslamî li Bîrcendê, derheq îdamkirina 6 kesên û pejiwandina biryarê han ji aliyê dadgeha bilind a welat, 6 kesên mehkûmbûyî bi cezayê îdamê hatin daliqandin.

Hevdem hate ragihandin ku du kesên din bi navên Xulamriza û Emîn di zîndana Qizil Hesar ya bajarê Kerecê de hatine îdamkirin.

Her wiha Ajansa Nûçeyan a Fransayê ragihand ku du kesên din bi navên Emîr û Kerîm ji aliyê dadgeha rejîma Îranê bi cezayê îdamê hatine mehkûmkirin. Emîr di dema encamdana tawanê de tenê 16 sal hebûye û biryar e di dema herî nêzik de were dardekirin. Kerîm jî di dema encamdana tawanê de 17 salî bûye û niha di girtîgeha Mehabadê de li benda îdamê ye.

Li gor çavkaniya han, nêzik %40 zarokên di girtîgehên rejîmê de li benda çibicîbûna biryara îdama xwe ne û di sala 2008'an de aliyê kêr 172 kes di bin desthilata rejîma Komara Îslamî a Îranê hatine daliqandin.

%90 Ji Zarokên Ku Kar Dikin, Nexwendevan In

Pitir ji %90 ji zarokên ku li Îranê kar dikin, seba xizanî û desttengiyê û hewildan bona dabînkirina debara jiyana malbata xwe nekarîne dersê

bixwînin.

Fatime Qasimzade, endama damezrîner a navenda alîkariya zarokên ku kar dikin û li ser şeqaman in, serbarê ragihandina vê nûçeyê tevî "ILNA"yê got: "Zarokên ku li Îranê kar dikin, seba belengazî û xizaniyê neçar in bona dabînkirina debara jiyana xwe kar bikin".

Eva jî bûye sebeb ku zarokên han ji perwerdehiya zanistî û civakî bêpar bin û pitir ji %90 ji wan heta nikarin bixwînin û binivîsin.

Wê her wiha ragihand, seba hebûna tenê 9 navendên

piştewanîkirin ji zarokên ku li Îranê kar dikin û ji aliyê dadgeha Îranê jî kêmtirîn hevkarî bi wan re tê kirin, bêtiirî 400 hezar zarokên ku li Tehranê kar dikin, ji her cure perwerdehiyekê bêpar in.

Teqîna Mayînê, Canê Du Zarokên Kurd Stand

► Seba teqîna mayînê, li nêzik nexweşxaneyê bi nav Şehîdên bajarê Serpêla Zehawê, du zarokên Kurd hatin kuştin û 5 kesên din bi xurtî birîndar bûn.

Cigirê Operasyonên Lezgin ên Îranê, di vê derbarê de bi Ajansa Nûçeyan a "Fars"ê re ragihand: Bûyera han roja 16.08.2008'an, seba teqîna mayînekê di nava çemekê de li nêzik nexweşxaneyê bi nav Şehîdên bajarê Serpêla Zehawê qewimiye. Di encama vê teqînê de 2 zarokên Kurd ên temen 13 û 15 salî hatin kuştin û 5 kesên din bi xurtî birîndar bûn.

Teqîna mayînan, di salê de jiyana sedan Kurdê Rohhilatê Kurdistanê distîne.

Rojeva Civakê

Zarokên Ser Şeqaman

Agirî- Beşa Civakî

► Zêdebûna hejmara zarokên ser rê û şeqaman li Îranê yek ji wan xesarên civakî tê hesêb ku li encama hejarî û nebûna ewlehiyê, tûşî civakê hatiye. Di rastî de sedema sereke a kirîza han divegere.

Tê texmînkirin ku hejmara zarokên ser şeqaman li Îranê nêzikê 1 milyon kesan be, lê desthilatdarên rejîmê bi awayekî bêsermane her dem hewl dane ku rastiyê serhejmarên heyî veşêrin û serhejmarên nerast û dûr ji rastiyê bixin ber destê

xelkê, bo mînak:

Li gor nûçeya nûçegihanê Karê Îranê, "ILNA"yê, Birêveberê Giştî yê Saziya Bêhziştî a parêzgeha Tehranê ragihand: Hejmara zarokên ser şeqaman li Tehranê di sala 2008'an de, li hember sala borî du qat bûye. Lê li gor gotina **Zahir Rostemî**, berpîrsê Saziya Bêhziştî a Îranê, heya niha tenê 800 zarokên ser şeqaman ên ku li Tehranê kar dikin, ji rêxistina han a dewletî re hatine naskirin û ev hejmara di sala 2007'an de, tenê 460 kes bûne. Navhatî sedema vê pîrsê rohn nekir, lê got: %90 ji zarokên ser şeqaman ên li parêzgeha Tehranê, ji parêzgehên din ên Îranê û welatên cînar de hatine vî bajarî.

Ragihandina hejmara 800 zarokên ser şeqaman li Tehranê, ji aliyê Zahir Rostemî ve di demekê de ye ku li gor rapora malpera dewletî a "BRNA"yê, karbidestên fermî ên rejîmê, hejmara zarokên ser rêyan li Tehranê, 20 hezar kes û ldi gişt welat de 200 hezar kes ragihandine. Lê pêka serhejmariya ku ji aliyê Saziya "UNICEF"ê ve hatiye weşandin, hejmara zarokên Îranê ên ku li ser şeqaman kar dikin, ji 400 hezar heya yek milyon kesan e. Ser siyasetên şaş yên aborî ên rejîma Komara Îslamî a Îranê ku roj bi roj dibe sebebê jordeçûna asta feqîrî û xizaniyê di civakê de. Ev yeka jî dibe sebebê pêkhatina xesarên wek: Telaq, tûsbûna ciwanan bi madeyên sirker, HIV, zarokên ser şeqaman, helatina mêjiyan, xwefiroşiya jinan û hwd...

Ger kesên weke Zahir Rostemî, ji hejmara zarokên ser şeqaman qasî 800 kesan texmîn neke, wê demê nikare berpîrsiyariya xwe di vê saziyê de biparêze. Lewra bona man di desthilatê de hewce ye bi dana serhejmariya şaş û nerast, xelkê bilêbînin.

PERWERDEHIYEKE ÇAWA ?

ADAR JIYAN
adarjiyan@my.net.com

Mirovên ku li gorî azîneyên hêvotina zanistî têne perwerdekirin, tu car hewceyî lasakerî û serşûriyên

nabin. Di perwerdehiya zanistî de lasakerî nîn e. Û hewce nîn e ku tu kes xwe bişibîne kesekî/e din. Lewre her mirov dikare bi rengê xwe, bi dengê xwe, bi behre û berhemdariya xwe, bi xislet û taybetiyên xwe derkeve qada jiyane û hest û ramana xwe derbibîre. Ango kesên ku li gorî pergala hêvotîneke zanistî pêne perwerdekirin, tenê dişibîne xwe. A rast, kesayetiya takekes û xisletên mirov ên resen û xweser jî her gav bi vî awayî pêk tên û pêşve diçin.

Pergala perwerdehiya zanistî, naşibe pergala perwerdehiya dûgelên pašverû û civakên pašmayî. Îro li gellek deverên dinê perwerdehiya hin welatan gelekî durrî rêbaz û azîneyên zansitê ye. Perwerdehiya dûgelên kevneperest, ji bo ku tevê hemwelatîyên xwe wekî yektip bigihîne û wan bişibîne hev û din, hemûyan di hundirê şablonekê de didewisîne. Pêşî wan bêvîn û bêgiyan dihêle. Û wan di nava diranê pergala çewşîner de diesirîne. Belê perwerdehiya zanistî berevajî wê netewe, nîjad, ol, ziman, çand, rewşa aborî û her wekî din dab û nêrîtên mirovan li ber çavan digire. Mirovan li gorî wan peytandinan perwerde dike û digihîne.

Di şewaza perwerdehiya zanistî de çewşandin, qedexekirin û pest û kotek qet nîn e. Heta di perwerdehiya zanistî de perwerdekarên çapker û qedexeker tu car nayên wezîfedarkirin. Ji bo kesên ku bikaribin perwerdehiyeke zanistî pêk bînin, carekê divê ku ew bi xwe di pergala perwerdehiyeke zanistî re derbas bûbin. Ji bo wê jî hewceyî bi bîrdozeke têkûz, berpêbûyîneke mirovî û feraseteke gerdûnî heye.

Her çend ku perwerdehî gellek têgîn û kirûyên berfireh di xwe de dihevine jî, dîsa divê ku em hinekî li ser pirsgerêkên perwerdehiyê rawestî û çend arîşeyên wê binin zimên. Berî wê jî divê em perwerdehiya pašverû û perwerdehiya zanistî rûberî hev û din bikin. Her çend ku navê perwerdehiyê bi ser ketibe jî, a rast li welatên pašverû yên ku ji aliyê pergala nijadperest ve têne birêvenbirin, hevrik û firtika perwerdehiya zanistî jî nîn e. Îcar mirov

nema dizane ji ku dest pê bike û kîjan çewtî û xeletiyên perwerdehiya van welatan hilde dest. Ji ber ku li wan welatan pergala; nemaze jî pergala perwerdehiyê ji serî heta binî bi çewtî, xeletî û sepanên neyînî hatiye rapêçandin, mirov nikare aliyê baş û xerab ji hev û din veqetîne. Heta mirov ji bo peytandina pirsgerêkên perwerdehiyê pîrr ditengive jî. Derbarê vê yekê de biwêjeke tirkî heye: "Ji hêştirê (deveyê) pirsîne 'gelo çima stûyê te wisa xwêl e ?' Hêştirê bersiv daye, gotiye 'Ma gelo ku derê min rast e ku stûyê min ne xwêl be ?'" Rewşa pergala perwerdehiya dûgelên pašmayî û çewşîner jî dişibe rewşa deveyê. Tu li kîjan hêlê dinihêrî çewtî, xeletî, neqencî û neyînî jê dibare. Li wan welatan, texprîbat û rûxanên ku di jiyana takekes û civakê de pêk hatine ku nayê gotin. Wisa bûye ku ev texprîbat zû bi zû nayên cebirandin jî. Belê dîsa jî divê ku ev pirsgerêk û arîşeyên perwerdehiyê bi lezzîni û veguherandîneke tevayî bêne saffîkirin. Hekena, ne pêkan e ku tu pirsgerêkên perwerdehiyê an jî civakê çareser bibin û gel û civakên dinê bi aramî û bextewariyê nasdar bibê.

Ligel her tiştî dîsa jî divê em hin pirsgerêkên perwerdehiya welatê xwe yê berbiçav hildin dest û li ji bo çareserîya wan tê bikoşin. Li welatê me pirsgerêkên perwerdehiyê çi ne ? Carekê li ser vê erdnîgariyê (bi çavê dûgel û rêveberîya Dinê) tu kes wekî mirov nayê hesibandin. Li şûna berjewendiyên takekes û civakê, berjewendiyên çîna serdest û çend karsazên maldar têne raçavkirin. Her tişt ji bo wan e. Her kes di suxrevaniya wan de ye. Bi çavê hemwelatîyan li tu kesî nayê nêrtin. Berevajî wê, mirov di her warî de wekî benî (kole) û qerwaşeyan (çerîyan) têne dîtin û xebitandin. Îro hemû sazî û sazgehên perwerdehî û hîndekariyê, ne bi armanca ku mirov zana û şareza bibin; bi mebesta ku bêtir bibin qulixdar û suxrevanê dewletê û pergala ku ji bo berjewendiyên çend kesên bijarte hatiye damezrandin.

Wekî ku me li jorê jî anî zimên, sazgeh, sazî û hemû amrazên perwerdehiyê ji bo berjewendiyên çend kesan dixebitin. Pergala perwerdehiya dinê ya îroyîn, ji heft saliyan bigir heta heftê saliyan, dil û mêjiyê mirovan dîl digire û wan bi kesayetiyeke sosret û bêrûmet radipêçe.

Kaniya Helbestan

Hûr Û Kûr Û Kûr

Bavê Welat
bavewelat@yahoo.de

Carnan difikirim
hûr û kûr û dûr,
min da pêş xwe
baxê gula rext û şûr.
Min xwest bidim dest wan
ew baxê gulan,
wan da pêş min
darê zorê bend û sûr.
Min got bira,
ew nîne çareserî
te girtine
li pêş min hemû derî.
Êdî nema
dem û dewrana berê,
nikay bi jî
bi aqilê ser serî.
Êdî bese
berde vê fîska gura,
em destê xwe
bidin hev wekê bira.
Rakin em
tarîtiya li ser jiyane,
em vîxin li herderê
find û çira.
Naxwazin em
biratiya fenbazî,
çima tu hîc wekhevîyê
naxwazî?
Bi salane
bo te min kir şer û ceng
dîsa jî
bi lome û belengazî.
Were em bikewîni
vê birînê,
em bibin der manê
êş î qêrînê.
Daxwaz dikim
şa bibe dilê gelan
çi diramî
tu li ser vê nêrînê?
Tu herdemê
bûy rûreşê dîrokê
êdî namesê
jiyan bi vê çîrokê.
Were carek
bibe bahara rengîn,
mebar li ser serê me
wek teyrokê.

Şivan Perwer, Sembola Muzîk Û Hunera Kurdî

Mecîd Cinîkanlo

Şivan Yûnis Xelîl, di sala 1955'an de, li gundekî navbera

Amed û Urfayê bi navê Sûrbê, ji dayîk bûye. Qonaxa xwendina dibistanê di salên 1962 heya 1967'an her li gundê Sûrbê xwendiyê û qonaxa navendî û paşnavendî jî di salên 1967 – 1972'an li bajarê Urfayê xwendiyê û piştê çûye Enqerê û di salên 1972 heya 1976'an çûye zanîngehê û piştê jî çûye Ewropa. Hevjîna Şivan hunermenda dengxweş **Gulistan Perwer** e û kurek wan bi navê Serxwebûn heye.

Bêtirî 30 salan e ku sirûd û stranên agirîn û bicoş yê hunermendê navdar yê Kurd, Şivan Perwer hêvî û nîşanderê serhat û rewşa Kurdan li seranserê Kurdistanê ye û gelê Kurd li Mehabadê heya Hewlêr û li Qamişloyê heya Amedê, wî wek hunermendek neteweyî qebûl dikin û gellek Kurd li seranserê Kurdistanê, hestên xwe yê neteweyî deyndarê Şivan Perwer dizanin. Awaz û stranên welatperwerî heya mekê guhdarîkirina wan li her çar parçeyên Kurdistanê cezayê wê îdam bû û gellek ciwanên Kurd ji ber guhdarîkirina stranên Şivan, bi dest dagirkerên Kurdistanê hatin şehîdkirin. Şivan Perwer hunermendek ku tenê ji bo gelê xwe û mirovahiyê û axa pîroz a Kurdistanê striye û eger çî ji welat dût ketiye, lê bihust bihust axa Kurdistanê li reg û demarên wî de bûye û bi dût ji hemû tagiriya partî, hêz û eşîreyî, tenê di xizmeta muzîk û hunera Kurdî de bûye û hewl daye ku ne bi çekê, belku bi saz û awazên xwe di xizmeta gelê xwe de be û di heman demê de jî hevkar û hevhezê Pêşmergeyên parêzerê maf û azadiya gelê Kurd be. Strana "**Wa Hatîn Pêşmergeên Me**" nêzîk 20 salan e ku ew sirûde di dilê gelê Kurd de çî girtiye û rûçîk û armanca Pêşmergeyên Kurdistanê bi başî bi wê awazê hatiye nasandin. Her wiha strana "Fermane dîsa li me fermane, serê me Kurda Ferman e" a Şivan Perwer hunermend û hevçeperê hemû xebatkarên rêya azadiya Kurdistanê ye. Ew tucar di çarçoveya tagiriya partiyên de nebûye, belku hertim û bê ferq û cudahî xemxwar û hevalê hemû hêzên Kurdistanê, bê tu

meremekê bûye û di heman demê de kesayetiya xwe ya neteweyî parastiyê. Şivan bi awaz û sitranên xwe yê şoreşvanî rihek taze daye bizava azadîxwaziya gelê xwe yê zulmlêkir. Her wiha wî jî hertim di piraniya awazên xwe de, gelê Kurd bi ders û xwendin û yekbûna neteweyî hay daye (Ji Kurda re dibêjim bila rabin bişeqin, bila rûnên bixwînin). Bêguman her kesek ku Kurdî bizane, eger çî tucar Kurdistan jî nedîtibe, lê bi awaz û stranên Şivan Perwer dibe evîndarê axa Kurdistanê û deşt û çiyayên wî welatî û di heman demê de bindestbûna Kurdan û dîroka xebata gelê Kurd bo wan ron dibe (Min xewna xwe de dîbû). Şivan Perwer bi hunermendiyek bêminak û dengê heqbêjane û şoreşgerane, guhdarên xwe bo sedan sal berî niha û dîrok û serpêhatiya gelê Kurd dibe "Kî ne em". Ew hunermendê mezin bi lêzanînek taybet ve wiha evîn û welatperweriyê bi hev re têkel dîke ku hevdu dikemilînin. Şivan bi lêzanîna xwe a taybet, nîgarek weke hev ji jina Kurd bi guhdar nîşan dide û jina Kurd wek miroveka beraber û hevala xemxwar ya mêrê Kurd nîşan dide (Xanima Min). Şivan Perwer ji vê hindê jî zêdetir çûye û bi sozekî taybet bi xwe ku her guhdarekê tîne coşê, jîyan û evînê tevlihev dîke û bi tenbûra xwe, wateyeke ciwan dide azadiya mirov (Evîn nebe jîyan şîne, jîyan bê evîn qîmet nîne, dikim doza evînê, min birya te kiriye). Hunermend Şivan, di heman demê de ku li ser berxwedana gelê Kurd li hemberî dujminên gelê Kurd de re awaz gotiye, bo rojên şîrîn ên azadiya Kurdistanê jî awaz gotine (Ala rengîn û pîroz te hel digirim diçim dimeş, li ser milê xortên ciwan, te hildigirim bi rojên geş). Şivan weke yekemîn hunermendê Kurd karî li welatê Almaniya û li bajarê Frankfortê yekemîn xelata awazên siyasî li seranserê axa dagirkirî werbigire. Hozanvan Şivan Perwer û awazên wî behrek ji wêje, huner û dîroka gelê Kurd e. Divê em bibêjin ku gellek helbestên stranên wî ên mamosta Cegerxwîne nemir û navdar in.

Şivan xwe weke xizmetkarê gelê xwe dide nasandin (Hozan im ez). Hunermend Şivan bi awazên xwe yê şoreşvane tirs û lertz xistiye ser

çendekê nehs yê dagirkerên Kurdistanê, bi awayekê ku Sedam Husên dîktatorê berê yê Îraqê di hevpeyvînekê de, li ser rola Şivan Perwer, dibêje: "Li wan hunermendên Erebb, ecêbmayî me, sê milyon hunermendên Erebb me hene, lê nekarîne Şivanekê haydar bikin, lê Şivan Perwerê Kurd heye ku 30 milyon Kurd haydarî kêşe û pirsgirêka neteweya xwe kiriye".

Şivan Perwer bi sitrîna strana "Ey Şehîd, ey doktor" bi heq li her demekê zêdetir emegdariya xwe bi rê û şopa şehîdan nîşan da. Belê hunermend Şivan Perwer tevayî ciwanî û jiyana xwe goriyê gelê Kurd kiriye, niha erkê nîfşa nû ye ku ji zehmetên wî hunermendê neteweyî re qedr û qîmetê danên û rûmeta wî jî bizanin. Bêguman wî jî dikarî weke hin kesên Kurd, ên weke Îbrahîm Tatîses, nasnameya xwe înkâr bike û di xizmeta hunera biyaniyan de be. Bêguman erkê her Kurdekê ye ku qedrê wî hunermendê mezin bizane û di rêya hunerê de hevkarîya wî bikin. Çima em Kurd dibe tenê piştî mirina kesayetiyan, qedrê wan bizanin!

Şivan Perwer bi temenekî tejjî destkevt, bi sedan awaz û sirûdan pêşkêşî gelê xwe kiriye. Ew hayder û piştewanê menewî yê Pêşmergeyên Kurdistanê, hevzemê gelê Kurd, sarêjkerê dilê xemgirtî yê dayîkên şehîdan û hayderê bi milyon Kurdan bo berevanî ji axa Kurdistanê ye. Di dawiya wê nivîsarê de, ji bilî rêzgirtin ji kesayeti û hunera Şivanê gelê Kurd û daxwaza temenekî dirêj bo wî, ez dibêjim: "Silav û mandî nebî ey Şivan Perwer".

Giravên Gola Urmîyê Digihîjin Beravê

► Di çend salên borî de, ji ber hişkesaliyê û kêmbûna avê, gola Urmîyê li Rojhilatê Kurdistanê rastî xeterên mezin hatiye û her ku diçe kirîza ziwabûna gola Urmîyê zêdetir derdikeve holê. Îsal, ji ber kêmbûna ava çem û rûbarên ku diherikin golê, çend giravên Gola Urmîyê nêzîkê beravê bûne. Gola Urmîyê duyemîn gola şor a cîhanê tê hesabandin ku bi sedemên cur bi cur di xetera jinavçûnê de ye.

Serbarê vê çendê ku karnas û pispor berdeham hişyariyê li ser kirîza ziwabûna Gola Urmîyê didin, ji ber balnedana berpîrsiyarên Komara Îslamî a Îranê û xemsariya wan li dor çarenivîsa vê golê, tê texmînkirin ku heke ev pêvajoyê bimeşe, di demeke kin de, dê gola Urmîyê tune bibe.

Angela Merkel Bihêztirîn Jina Cîhanê

► Weşana Amerîkî a "Forbes", ev 3 sal li serhev in ku **Angela Merkel**, Serok Wezîra Almaniyayê weke bihêztirîn jina cîhanê dinasîne. Ev weşane ku ev 5 sal in lîsteya bihêztirîn jinên cîhanê dinasîne, wan jinan di nav lîsteya xwe cih dike ku karîne li rikeberî bi mîran re, kar û derfetên baştir bidest bixin.

Li gor daxuyaniya "Forbes"ê, 100 jinên ku îsal di nava lîsteya han de cih kirine, çavdêriya sermayeke zêdetirî 26 tîrilyon Dolarî dikin.

Di lîsteya îsala de, **Angela Merkel**, Serok Wezîra Almaniyayê di pileya yekem de cih girtiye.

Heftemîn Festîvala Şanoya Kurdî Li Seqizê Hate Lidaxistin

► Piştî çend salan rawestandî û ragirtina çalakîyên Festîvala Şanoya Seqizê ji aliyê berpîrsiyarên rejîma Komara Îslamî ve, bi hewl û ceħda endamên Civata Şanoya bajarê Seqizê û xebat û alîkariya dilsoz û kesayetiyan çandî û hunerî, nemaze xemxorên şanoyê li Seqizê, îcaze û derfeta lidaxistina Heftemîn Festîvala Şanoya Seqizê hate wergirtin. Festîval di navbera rojên 25 heta 28'ê Tebaxa 2008'an di hola giştî a îdareya Çanda bajarê Seqizê de dest bi xebatên xwe kir û çoşeke germ da hunerhez û evindarên şanoya Kurdî li Seqizê û mêvanên bajarê din yê Rojhilatê Kurdistanê. Di çarçoveya Heftemîn Festîvala Şanoya Seqizê de 12 komên şanoyê ji bajarê cuda cuda ên Rojhilatê Kurdistanê beşdar bûn.

Di roja yekem a xebatên Heftemîn Festîvala Şanoya Seqizê de, şanoyek ji bajarê Urmîyê bi derhêneriya **Hamid Îsmailvend** beşdar bû ku bi awayekî germ û berfireh ji aliyê beşdaran ve hate pêşwazîkirin. Pey re berhema komeke Şanoyê ji bajarê Dêhloranê bi navê **Kejal**, derhêneriya Seîd Xeyrolahî hate nimayîşkirin. Di doma xebatên Heftemîn Festîvala Şanoya Seqizê de, 10 şanoyên din hatin

Pirtûkek nû û Têra Xwe Balkêş:

Heqîqet û Ciwanî

► Pirtûka girîng û dewlemend ya Heqîqet û Ciwanî, ya nivîskarê Fars, **Babek Ehmedî** bi Kurdî hate çap û belavkirin û pirtûkxaneya Kurdî pê hate dewlemendkirin.

Ev berhema wêjeyî, fikrî û hunerî ji aliyê wergêrê ciwan û xwedî şiyar **Mesûd Babayî** bi Kurdî hatiye wergerandin. Pirtûk 680 rûpel e û Tîrajaya wê jî 1000 heb e û ji aliyê Dezgeha Lêkolîn û Belavkirinê ya "MUKIRYANI" li Hewlêrê hatiye çapkirin.

Wergêrê law, Mesûd Babayî, pirtûka

han bi zimanek hêsan û zela wergerandiye, bi awayekê ku xwendevan qet hest bi vê yekê nake ku esla pirtûk bi Farisî hatiye nivîsîn.

Mesûd Babayî berê jî berhemeke din a Babek Ehmedî bi navê "Pêkhate û raveya Deq" wergerandibû Kurdî ku di çar bergan de hatiye çap û belavkirin. Pirtûka han xelata duyemîn Festîvala Wêjeyî a Gelawêjê wergirt.

Desteya Weşana Agirî mandînebûn û destxweşiyê ji wergêr Mesûd Babayî dike û hêviya serkevtinê jê re dixwaze.

pêşkêşkirin, yek ji wan li bajarê Qoçanê bû.

Hêjayî gotinê ye ku her yek ji wan komên şanoyê li her dever û navçeyên ku tevî festîvalê bibûn, bi zaravê xwe ê herêmiyê berhem pêşkêş dikirin û eva jî têra xwe balkêş bû û dewlemendbûna zimanê Kurdî dida xuyakirin.

Di çarçoveya Heftemîn Festîvala Şanoya Seqizê de, çend Pêşangehên Nîgar û wêneyên hunermendên ciwan yê Kurd û hin çalakîyên din ên çandî û hunerî jî hatin lidaxistin.

